यो ऽसौ वृद्धस्य तातस्य तथा कृच्छ्रगतस्य ह ।
स्कन्धे मृतं समासाङ्गीत्पन्नगं राजकिल्बिषी ॥ ३४ ॥
तं पापमतिसंक्रुद्धस्तक्षकः पन्नगेश्वरः ।
आशीविषस्तिग्मतेजा मद्वाक्यबलचोदितः ॥ ३५ ॥
5 सप्तरात्रादितो नेता यमस्य सदनं प्रति ।
द्विजानामवमन्तारं कुद्रूणामयशस्करम् ॥ ३६ ॥
इति शप्त्वातिसंक्रुद्धः शृङ्गी पितरमभ्यगात् ।
आसीनं गोव्रजे तस्मिन्वहन्तं शवपन्नगम् ॥ ३७ ॥
स तमालक्ष्य पितरं शृङ्गी स्कन्धगतेन वै ।
10 शवेन भुजगेनासीद्भूयः क्रोधसमाकुलः ॥ ३८ ॥
दुःखाच्चाश्रूणि मुमुचे पितरं चेदमब्रवीत् ।
श्रुत्वेमां धर्षणां तात तव तेन दुरात्मना ॥ ३९ ॥
राज्ञा परिक्षिता कोपादशपं तमहं नृपम् ।
यथार्हति स एवोग्रं शापं कुरुकुलाधमः ॥ ४० ॥
15 सप्तमे ऽहनि तं पापं तक्षकः पन्नगोत्तमः ।
वैवस्वतस्य सदनं नेता परमदारुणम् ॥ ४१ ॥
तमब्रवीत्पिता ब्रह्मंस्तथा कोपसमन्वितम् ।
न मे प्रियं कृतं तात नैष धर्मस्तपस्विनाम् ॥ ४२ ॥
वयं तस्य नरेन्द्रस्य विषये निवसामहे ।
20 न्यायतो रक्षितास्तेन तस्य शापं न रोचये ॥ ४३ ॥
सर्वथा वर्तमानस्य राज्ञो ह्यस्मद्विधैः सदा ।
क्षन्तव्यं पुत्र धर्मो हि हतो हन्ति न संशयः ॥ ४४ ॥
यदि राज्ञा न संरक्षेत्पीडा नः परमा भवेत् ।
न शक्नुयाम चरितुं धर्मं पुत्र यथासुखम् ॥ ४५ ॥
25 रक्ष्यमाणा वयं तात राजभिर्धर्मदृष्टिभिः ।
चरामो विपुलं धर्मं तेषां भागो ऽस्ति धर्मतः ॥ ४६ ॥
तेनेह क्षुधितेनाद्य श्रान्तेन च तपस्विना ।
अजानता कृतं मन्ये व्रतमेतदिदं मम ॥ ४७ ॥
कस्मादिदं त्वया बाल्यात्साहसा दुष्कृतं कृतम् ।
30 नह्यर्हति नृपः शापमस्मत्तः पुत्र सर्वथा ॥ ४८ ॥

शृङ्ग्युवाच ।

यद्येतत्साहसं तात यदि वा दुष्कृतं कृतम् ।
प्रियं वाप्यप्रियं वा ते वागुक्ता न मृषा भवेत् ॥ ४९ ॥